

From The Pastor's Desk

Sunday, March 8, 2020

Dear parishioners and friends,

On Ash Wednesday, Catholics around the world received the ash cross on their foreheads to mark the beginning of Lent, a season of prayer and penance. William McLeod, a fourth grade student in Bountiful, Utah, was one of them. His grandmother taught him that Ash Wednesday is “the start of a very holy season for us. We grow deeper into prayer to try to come closer to God.” He had gone to school directly after Ash Wednesday Mass at his Catholic Church. But what he did not know was that his teacher told him that the ashes were “inappropriate” and gave him a hand wipe to clean it off in front of his classmates. William tried to explain the symbol’s significance, but he said the teacher still forced him to wash it off. He then went to see the school’s counselor crying. He was embarrassed. And soon after that, his grandmother received a call from the school’s principal, who described what happened as a “situation.”

A day later, William received a handwritten apology and some candy from his teacher. The Davis School District has apologized for the incident. “We are sorry about what happened and apologize to the student and the family for the teacher’s actions. The actions were unacceptable,” according to a statement released on Friday to the media. “No student should ever be asked or required to remove an ash cross from his or her forehead.” Appeared at a news conference a few days later, the teacher told reporters she never would have asked William to wash off the ashes on his forehead if she had known they were a sacred religious symbol. She thought the Catholic marking was “dirt on his forehead”. She said, “It was a total misunderstanding. I hope that we can move forward and build understanding together.”

We hear two sides of a story. William McLeod said he tried to explain to his teacher that the ashes was a religious sacred symbol at least two more times and yet she still said it was “inappropriate”. The teacher said she did not know it was a religious symbol. Who said the truth? One of them must make up their story. And frankly speaking, I don’t think the boy just wiped the ashes off without giving any explanation. In addition, Catholics wear ashes on their foreheads and it has been a long-time tradition. The teacher has never seen Catholics on Ash Wednesday? I don’t mean to be judgmental, but if it turns out that the teacher was not truthful, how could she educate a young student to be truthful? In this case, the boy would know the truth. He may lose trust in the teacher as a consequence. If the teacher did not say the truth, she also owed the student an honest apology. And if the teacher can’t teach her students that it is appropriate to say “I’m sorry” when they did something wrong, she failed. Catholic Church has a room to fix that short-coming: confessional room. I don’t know if other denominations or religions offer any opportunity to help their followers to amend their actions and be truthful to them-selves and to God?

Lenten blessings,
Fr. Justin T. Le
Pastor

MENSAJE DE NUESTRO PARROCO

Domingo 8 de marzo de 2020

Estimados feligreses y amigos:

El Miércoles de Ceniza, los católicos de todo el mundo recibieron la cruz de ceniza en sus frentes que marca el comienzo de la Cuaresma, temporada de oración y penitencia. William McLeod, un estudiante de un distrito escolar de Bountiful, Utah, fue uno de ellos. Su abuela le enseñó que el Miércoles de Ceniza es “el comienzo de una temporada muy santa para nosotros en la que profundizamos en la oración para tratar de acercarnos a Dios”. William fue a la escuela inmediatamente después de asistir a la Misa del Miércoles de Ceniza en su Iglesia Católica. Al llegar a la escuela con las cenizas en la frente, su maestra lo confrontó en frente de sus compañeros de clase diciéndole que eran “inapropiadas” y debía eliminarlas. A pesar de las objeciones de William, la maestra le obligó a retirarse la cruz con una toalla desinfectante. Acto seguido, fue llorando a ver al consejero de la escuela; estaba muy apenado. Más tarde, su abuela recibió una llamada del director de la escuela, quien describió lo sucedido como una “situación”.

Un día después, William recibió una carta de disculpa con algunos dulces de parte de su maestra. El Distrito Escolar de Davis se disculpó por el incidente: “Lamentamos lo que sucedió y nos disculpamos con el alumno y la familia por las acciones de la maestra; sus acciones fueron inaceptables”, según un comunicado emitido el viernes a los medios de comunicación. “A ningún estudiante se le debe pedir o exigir que retire una cruz de ceniza de su frente”. Unos días después en una conferencia de prensa, la maestra dijo a los periodistas que nunca le habría pedido a William que se limpiara las cenizas en la frente si hubiera sabido que eran un símbolo religioso sagrado. Ella pensó que la marca católica era “suciedad en la frente”. Expresó: “Fue un malentendido total. Espero que podamos avanzar y construir la comprensión juntos”.

Escuchamos los dos lados de la historia. William McLeod dijo que trató de explicarle a su maestra más de dos veces que las cenizas eran un símbolo sagrado religioso y, sin embargo, ella todavía dijo que era “inapropiado”. La maestra dijo que no sabía que era un símbolo religioso. ¿Quién dijo la verdad? Cada uno dijo su propia versión. Y francamente hablando, no creo que el niño haya limpiado las cenizas sin dar ninguna explicación. Además, los católicos llevamos cenizas en la frente y ha sido una tradición de muchos años. ¿Acaso la maestra nunca había visto católicos el Miércoles de Ceniza? No pretendo ser crítico, pero si resulta que la maestra no fue sincera, ¿cómo puede educar a un joven estudiante a ser honesto? En este caso, si el niño está diciendo la verdad, consecuentemente le perderá la confianza a su maestra. Si la maestra no dijo la verdad, también le debía al estudiante una disculpa honesta. Y si la maestra no puede enseñar a sus alumnos que es apropiado decir “lo siento” cuando hacen algo mal, ella está fallando. La Iglesia Católica tiene un espacio para arreglar esa deficiencia: se llama confesionario. No sé si otras denominaciones o religiones ofrecen alguna oportunidad para ayudar a sus seguidores a enmendar sus acciones y ser sinceros consigo mismos y con Dios.

Bendiciones en esta Cuaresma

Rev. Justin T. Le

Párroco

THƯ CHA CHÍNH XỨ

Chúa Nhật, ngày 8 tháng 3 năm 2020

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Trong ngày Thứ Tư Lễ Tro, những tín hữu Công Giáo khắp nơi trên thế giới được xúc tro trên trán, đánh dấu một khởi đầu của Mùa Chay, một mùa của cầu nguyện và sám hối. Cậu bé William McLeod, học sinh lớp bốn ở thành phố Bountiful, bang Utah, là một trong những người Công Giáo đó. Bà ngoại em dạy em rằng ngày Thứ Tư Lễ Tro bắt đầu “một mùa chay thánh. Chúng ta sẽ trở về gần Chúa hơn qua việc cầu nguyện.” Ngay sau khi tham dự Lễ Tro vào sáng hôm đó, em William đi đến trường học, vẫn với tro trên trán. Điều em không ngờ rằng cô giáo của em đã nói với em rằng tro trên trán là “không thích hợp” và đưa cho em khăn giấy để xoa tro đi, ngay trước mặt các bạn học khác trong lớp. William cố gắng giải thích dấu tro trên trán là một biểu tượng của người Công Giáo, nhưng cô giáo vẫn bắt em chùi đi. Sau đó em khóc và bị dẫn lên phòng hiệu trưởng. Câu chuyện tiếp theo là bà ngoại em William nhận được cú điện thoại từ bà hiệu trưởng nhà trường mô tả chuyện gì đã xảy ra với em như là “một tình huống” (situation).

Một ngày sau đó, em William nhận được một thư viết tay xin lỗi và một số kẹo từ cô giáo. Học khu Davis cũng công khai xin lỗi về vụ việc này. Trong thông tư công bố cho báo chí, học khu viết, “Chúng tôi lấy làm tiếc về chuyện đã xảy ra và xin lỗi em học sinh và gia đình vì hành động của cô giáo. Hành động đó không thể chấp nhận được. Không ai có thể hỏi hay yêu cầu bất cứ học sinh nào phải xoa vết tro trên trán.” Xuất hiện trong buổi họp báo vài ngày sau đó, chính cô giáo đó cũng nói với các phóng viên rằng cô sẽ không bao giờ hỏi bé William phải xoa vết tro trên trán nếu như cô biết dấu thánh giá bằng tro đó là một biểu tượng tôn giáo linh thiêng. Cô chỉ nghĩ dấu án Công Giáo đó là một “vết dơ trên trán”. Cô giáo nói tiếp, “Câu chuyện này hoàn toàn là một hiểu lầm. Tôi hy vọng chúng ta có thể bỏ qua và xây dựng sự hiểu biết lẫn nhau.”

Như vậy là chúng ta nghe hai bên kể hai câu chuyện. Em William McLeod nói rằng em đã cố giải thích thêm hai lần nữa cho cô giáo biết rằng vết tro là một biểu tượng tôn giáo thiêng liêng, mà cô vẫn nói vết tro “không thích hợp”. Còn cô giáo thì lại nói rằng cô không biết dấu tro là biểu tượng tôn giáo, chứ biết thì cô đời nào bắt em xoa. Vậy thì ai là người nói sự thật? Một trong hai đã dựng chuyện. Và suy cho kỹ, tôi không nghĩ rằng em học sinh xoa vết tro mà không giải thích điều gì với cô giáo. Hơn nữa, những người Công Giáo đều mang tro trên trán và đó là một truyền thống lâu đời. Không lẽ cô giáo chưa từng nhìn thấy một người Công Giáo nào trong ngày Thứ Tư Lễ Tro mỗi năm? Tôi không muốn xét đoán, nhưng nếu như cô giáo mà không thành thật, thì làm sao cô dạy học sinh của mình thành thật đây? Trong vụ này, chỉ có em William là biết rõ ai nói thật và ai nói dối. Em có thể đánh mất niềm tin vào cô giáo như là một hậu quả nếu như em biết cô thiếu thành thật. Và nếu cô giáo không nói lời thật về sự việc, thì cô nợ em học sinh một lời xin lỗi chân thành. Mà nếu cô giáo không dạy được cho học sinh của mình rằng nếu làm sai thì phải biết nói “tôi xin lỗi” thì coi như cô giáo thất bại rồi. Giáo Hội Công Giáo có một chỗ để giúp cho người tín hữu sửa đổi một cách thành thật nhất: đó là toà giải tội. Còn tôi không biết các giáo hội Kitô khác hay các tôn giáo khác có tạo điều kiện nào cho những tín đồ của họ có chỗ để ăn năn với những việc làm sai của mình, và sống thật với chính mình và với Thiên Chúa không?

Cầu chúc anh chị em những ngày Chay Thánh an bình.

Lm. Giuse Lê Trung Tường